

LINKURYJUS (3) *sb m*

linkuryjus (2), **liguryjus** (1); linkuryjus *BibRadz* (2); liguryjus *BielKron*.

N sg linkuryjus (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: linkur.

Jakiś kamień ozdobny, być może opal lub hiacynt (tak to najnowszych tłumaczeniach Biblii); też linkur, kwaro o odcieniu żółtobursztynowym (gr. λυγκούριον) (3) :

W połączeniu szeregowym (3): BibRadz Ex 28/19 [idem] 39/12; Ná Pektorale położyłz cztery rzędy kámieni. W pirwłzym będą Smárágdus/ Topázius/ y Sárdus. [...] W trzećim Ligurius/ Achates/ Amátift [ligurius Vulg Ex 28/19]. BielKron 34.

Cf **LIGURYK**

KN